

[Budgetministeren.]

ydte et betydningsfuldt bidrag til noget som helst. Interessen for at oprette disse boligsparekontrakter viste sig fra første færd at være ringe, også ringere, end de regnestykker, man arbejdede med, viste, og den er blevet stadig mindre. Ikke engang bebudelsen af ordningens ophævelse i beretningen fra det politisk-økonomiske udvalg for marts har kunnet fremkalde en interesse for at benytte sig af den sidste chance for at få tegnet en kontrakt.

Jeg vil ikke betvivle, at lovens formål var godt, men loven opfylder ikke dette formål, og derfor foreslås den ophævet nu, hvor den i henhold til revisionsbestemmelsen skal behandles i tinget. Det er såmænd den enkle baggrund for det forslag, der her er fremsat.

Hertil kommer, at mit parti altid — og jeg tror med særdeles god grund — har tvivlet på, at sådanne opsparingspræmieringsordninger har nogen nævneværdig indflydelse på nettoopsparingen. Der er i hvert fald ingen som helst garanti for, at den sparsomme opsparing på boligsparekontrakter ikke blot er udtryk for en overflytning af penge fra en bank- eller sparekassebog med en normal forrentning til en præmieret opsparingskonto, og i det omfang, det er tilfældet, har man som ofte sagt, sidst af hr. Henning Philipsen, blot opnået, at de, som ikke har råd til at spare, over skatten betaler til dem, som har bedre råd, og en sådan politik har vi som bekendt ikke megen sympati for.

Det bliver ikke bedre af, at man i henhold til loven er nødt til at statspræmiere forskellige faciliteter, som der kan siges meget godt om, men som måske ikke lige i den nuværende situation fortjener en statspræmiering.

For en ordens skyld bør jeg tilføje, at jeg altså også mener, der er betydelige administrative besværligheder forbundet med lovens administration i henseende til at skelne mellem forbedring og almindelig vedligeholdelse af boligen samt kontrollen med, at hver person kun tegner én boligsparekontrakt.

Hr. Christophersen regnede sig frem til med et interessant regnestykke, at denne ordning alligevel nok havde en større betydning, end vi rigtig ville vedgå. Dertil må jeg sige, at hr. Christophersen i dette regne-

stykke glemte, at man også kan oprette kontrakter med henblik på forbedring og udvidelse af bestående bolig, og så bliver resultatet af regnestykket nu ikke slet så imponerende som det, hr. Henning Christophersen nåede frem til, nemlig at hver 10. skulle have sparet op til deres bolig i de senere år under denne ordning.

Hr. Juul-Madsen rejste tvivl om det rimelige i ikrafttrædelsestidspunktet, og dertil kan jeg sige, at det vil jeg være meget åben over for en drøftelse af i udvalget. Vi har jo, som jeg nævnte det før, set, at det ikke har givet nogen nævneværdig interesse for at tegne nye boligsparekontrakter, at man i marts måned meddelte, at nu ville denne adgang blive ophævet; derfor er det mit umiddelbare indtryk, at det næppe heller ville have væsentlige virkninger at vente med ikrafttrædelsen til det tidspunkt, hvor loven bliver vedtaget i folketinget, så det er jeg altså parat til at drøfte med udvalget.

Jeg skal sluttelig sige, at for mig at se drejer sagen sig om, at vi har til behandling her i tinget en lov, hvis formål er godt, men også en lov, som ikke opfylder formålet, som er vanskelig at administrere, som har utilsigtede og uønskede virkninger, som formentlig har social slagside, og som ikke ret mange og i øvrigt stadig færre interesserer sig for.

Af disse eller af en række af disse grunde stemte socialdemokratiet i 1970 imod loven, og det er af samme årsag, regeringen nu anbefaler, at loven ophæves.

Juul-Madsen: Jeg forstod, at budgetministeren var enig med mig i, at der ikke i forbindelse med en lovgivning som denne burde lovgives med tilbagevirkende kraft. Det vil jeg gerne takke ministeren for og i øvrigt tilføje, at det er og bliver en uskik at gennemføre lovgivning med tilbagevirkende kraft; det er uheldigt i næsten hvert eneste tilfælde, når man lovgiver på den måde.

I øvrigt kom budgetministeren jo igen med det synspunkt, at denne lov ikke havde været nogen succes. Nu vil jeg gerne have lov til at sige, at man må jo ikke glemme, at mens de opsparingsordninger, der blev ophævet, fordi de var en succes, henvendte sig til næsten alle kredse af befolkningen, er der her tale om en lov, der henvender sig til en begrænset del af befolkningen, væsentligt til